

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه پیام نور مرکز تهران
دانشکده حقوق
گرایش حقوق جزا و جرم‌شناسی

پایان نامه کارشناسی ارشد

تحت عنوان

**بررسی سیاست جنایی ایران در قبال
جرایم علیه صحت و تمامیت داده‌ها و
سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی**

استاد محترم راهنما:

جناب آقای دکتر میلانی

استاد محترم مشاور:

سرکار خانم دکتر سوهان‌یان

دانشجو:

مهدی رزاقی نژاد

بهار ۱۳۹۳

تقدیم به؛

دو وجود پاک و مقدس:

پدر بزرگوارم...

که غیرت را در زخم دستانش... محبت را در
یک عمر زحمت بی منتش... و عشق به فرزند را
در جاذبه نگاهش می توان به نظاره نشست...

و مادر عزیزم...

که قلب پر عطوفتش، نهری است روان به نشانی کوثر،
و آفتاب مهرش در آستانه قلبم هرگز غروب نخواهد کرد...

و هر آنچه دارم از دعای خیر این دو فرشته مهربان است و دعای آنهاست
که ضامن پیشرفت و حرکت من است...

باشد که فرزند خوبی برایشان باشم و بتوانم گوشه ای از زحماتشان را
جبران کنم...

و تقدیم به؛

تمام کسانی که صمیمانه دوستشان دارم و وامدار لطف بی
همتایشان هستم...

سپاس گذاری

"من لم يشكر المخلوق لم يشكر الخالق."

با سپاس فراوان از راهنمائی‌ها و زحمات جناب آقای دکتر میلانی و سرکار خانم دکتر سوهانیان اساتید محترم راهنما و مشاور، که از ابتدای راه و در طی انجام این تحقیق، با راهنمائی‌های خود مرا در نگارش این اثر یاری نمودند و جناب آقای دکتر نظیفی که زحمت داوری این اثر را برعهده گرفته‌اند.

چکیده

حفاظت از صحت و تمامیت داده ها و سیستم های رایانه ای از اهداف سیاست جنایی کشورها در وضع قوانین و جرم انگاری در حیطه فناوری اطلاعات می باشد زیرا که این دو اصل از اصول اساسی حاکم بر حمایت از داد ها و سیستم ها بوده و از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. جرائمی که ضد صحت و تمامیت در فضای الکترونیکی قابل وقوع هستند شامل چندین جرم می باشند. یکی از اینها جرم جعل رایانه ای ضد صحت داده ها می باشد که در قوانین متعدد چون قانون جرائم رایانه ای ، قانون تجارت الکترونیک و قانون جرائم نیروهای مسلح جرم انگاری گردیده و هدف مرتکب ایجاد یا تغییر در داده ها و برنامه های رایانه ای می باشد. قسم دیگر این جرائم عنوان عام خرابکاری رایانه ای می باشد که جرائم ضد تمامیت داده و سامانه ها را در بر می گیرد و چهار عنوان تخریب داده ، اختلال در سیستم ، ممانعت از دسترسی و تروریسم سایبری را شامل می شود که مرتکب آن با انجام اقداماتی بدون حق به داده های رایانه ای آسیب رسانده و یا کارکرد سیستم را مختل می نماید. آشنایی با مفاهیم اساسی هر یک از این جرائم و بررسی ارکان سه گانه و شناسایی انواع پاسخ های واکنشی و تدابیر کنشی در دو محور پیشگیری اجتماعی و وضعی و تبیین مدل سیاست جنایی کشور ایران در با مقابله با این قسم از جرائم به عنوان اهداف این پژوهش مد نظر قرار گرفته است. روش تحقیق توصیفی، تحلیلی و کتابخانه ای می باشد که محقق با بهره مندی از اسناد مختلف به بررسی جرائم در قوانین جاریه پرداخته و اقسام ضمانات اجراها را تبیین می نماید. یافته های این پژوهش حکایت از آن دارد که اولاً این جرائم ماهیتی متفاوت از نوع سنتی داشته که در اثر فناوری نوین رایانه ای پدید آمده است ثانیاً، مدل سیاست جنایی ایران در مقابله با این قسم از جرائم از الگوهای مدل های دولتی سیاست جنایی در مقابل مدل های جامعه ای آن تبعیت می کند که پاسخ ها با استفاده از نظام کیفری اعمال می شود، ثالثاً ، سیاست جنایی تقنینی ایران به دلیل عدم حمایت مقررات حقوق جزای سنتی از داده ها و سامانه های رایانه ای و به موازات مقررات کنوانسیون جرائم سایبر اقدام به جرم انگاری این قسم از جرائم نموده و رابعاً، پاسخ های تعیین شده در قوانین موضوعه اکثراً سرکوبگرایانه و همان مجازات های متداول حقوق جزای کلاسیک چون حبس و جزای نقدی می باشد.

کلید واژه: جرائم سایبر ، جرم رایانه ای ، تمامیت داده ، صحت داده ، سامانه رایانه ای ، جعل رایانه ای ، خرابکاری.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱.....	مقدمه.....
۳.....	بیان مسئله و سوالات تحقیق.....
۶.....	فرضیات تحقیق.....
۷.....	پیشینه و سابقه تحقیق.....
۷.....	ضرورت تحقیق.....
۷.....	اهداف تحقیق.....
۸.....	کاربردهای متصور از تحقیق.....
۸.....	روش تحقیق.....
۸.....	ساختار تحقیق.....

بخش اول

فرآیند جرم انگاری جرایم علیه صحت و تمامیت داده ها

۱۰.....	فصل اول؛ بررسی مفاهیم اولیه.....
۱۰.....	مبحث اول؛ داده، قابلیت استناد و تمامیت داده پیام.....
۱۰.....	گفتار اول؛ داده پیام، صحت و اصالت داده.....
۱۰.....	بند اول؛ داده، داده پیام و اطلاعات.....
۱۳.....	بند دوم؛ صحت و قابلیت استناد بر تمامیت داده پیام.....
۱۵.....	مبحث دوم؛ سیستم، شبکه.....
۱۶.....	گفتار دوم؛ سیستم رایانه ای، سیستم مخابراتی، شبکه.....
۱۶.....	بند اول؛ سیستم رایانه ای.....
۱۷.....	بند دوم؛ سیستم مخابراتی.....
۱۹.....	بند سوم؛ شبکه.....
۲۱.....	فصل دوم؛ سیر تاریخی جرائم رایانه ای.....
۲۳.....	مبحث اول؛ سازمان های فراملی؛ قوانین داخلی.....
۲۳.....	گفتار اول؛ سازمان های فراملی.....
۲۴.....	بند اول؛ سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD).....
۲۵.....	بند دوم شورای اروپا.....

- ۲۶..... بند سوم؛ کنوانسیون جرائم سایبر.....
- ۲۷..... بند چهارم؛ انجمن بین المللی حقوق جزا.....
- ۲۸..... بند پنجم؛ سازمان پلیس جنایی بین الملل.....
- ۲۹..... گفتار دوم؛ بررسی مقام کیفری تقنینی در خصوص جرائم علیه صحت و تمامیت داده.....
- ۲۹..... بند اول؛ قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح.....
- ۳۰..... بند دوم؛ قانون تجارت الکترونیک.....
- ۳۶..... بند سوم؛ قانون جرائم رایانه ای.....
- ۴۶..... مبحث دوم؛ جرائم علیه صحت و تمامیت داده ها و معیار های جرم انگاری در فضای سایبر.....
- ۴۶..... گفتار اول؛ جعل، تخریب، تعرض به داده ها، انتشار ویروس.....
- ۴۶..... بند اول؛ جعل رایانه ای.....
- ۴۷..... بند دوم؛ تخریب و اخلال در داده های سامانه های رایانه ای و مخابراتی.....
- ۴۷..... بند سوم؛ تعرض به داده ها و سامانه های شخصی.....
- ۵۰..... بند چهارم؛ تولید یا انتشار ویروس.....
- ۵۱..... گفتار دوم؛ معیار ها و مبانی جرم انگاری.....
- ۵۸..... گفتار سوم؛ تجزیه و تحلیل جرائم علیه صحت و تمامیت داده ها.....
- ۵۸..... بند اول؛ استفاده از داده مجعول.....
- ۵۹..... بند دوم؛ خرابکاری رایانه ای.....
- ۶۳..... بند سوم؛ اخلال در سامانه های رایانه ای و مخابراتی.....
- ۶۷..... بند چهارم؛ اخلال یا تخریب در داده.....

بخش دوم

نظام پاسخ ها و ضمانت اجراهای مرتبط با جرائم علیه صحت و تمامیت داده ها

- ۷۶..... فصل اول؛ پاسخ های واکنشی.....
- ۷۷..... مبحث اول؛ اقسام پاسخ های کیفری اقسام پاسخ های کیفری.....
- ۷۸..... گفتار اول؛ مجازات های اصلی.....
- ۷۹..... بند اول؛ حبس.....
- ۸۲..... بند دوم؛ جزای نقدی.....
- ۸۳..... بند سوم؛ اعدام.....
- ۸۴..... گفتار دوم؛ مجازات های تکمیلی.....

- ۸۶..... گفتار سوم؛ مجازات های تبعی.....
- ۸۷..... مبحث دوم؛ پاسخ های غیر کیفی.....
- ۸۷..... گفتار اول؛ پاسخ های مدنی.....
- ۸۹..... گفتار دوم؛ پاسخ های انضباطی و انتظامی.....
- ۹۲..... فصل دوم؛ پاسخ های کنشی.....
- ۹۲..... گفتار اول؛ پیشگیری اجتماعی.....
- ۹۴..... بند اول؛ تدوین کدهای رفتاری (پیشگیری اجتماعی جامعه مدار).....
- ۹۵..... بند دوم؛ از بین بردن انگیزه های مجرمانه.....
- ۹۶..... بند سوم؛ مهندسی اجتماعی و مهندسی معکوس.....
- ۹۶..... بند چهارم؛ سواد اطلاعات و رسانه.....
- ۹۷..... بند پنجم؛ آموزش سلامت در محیط اینترنت.....
- ۹۷..... بند ششم؛ تدابیر کاربری صحیح.....
- ۹۸..... گفتار دوم؛ محدودیت های پیشگیرانه اجتماعی.....
- ۹۸..... گفتار سوم؛ پیشگیری وضعی.....
- ۱۰۰..... بند اول؛ تدابیر سالب دسترسی (فیلترینگ).....
- ۱۰۲..... بند دوم؛ تدابیر نظارتی.....
- ۱۰۴..... بند سوم؛ تدابیر حفاظتی و امنیتی.....
- ۱۰۵..... گفتار چهارم؛ محدودیت های پیشگیری وضعی.....
- ۱۰۵..... فصل سوم؛ عوامل در نحوه اعمال پاسخ های سرکوبگر.....
- ۱۰۵..... مبحث اول؛ عوامل موثر در تشدید مجازات.....
- ۱۰۶..... گفتار اول؛ جهات مشدده خاص.....
- ۱۰۶..... بند اول؛ تشدید به اعتبار سمت مرتکب.....
- ۱۰۷..... بند دوم؛ تشدید به اعتبار شغل مرتبط با نوع جرم.....
- ۱۰۷..... بند سوم؛ تشدید به اعتبار بزه دیده.....
- ۱۰۷..... بند چهارم؛ تشدید به اعتبار نوع عمل مجرمانه.....
- ۱۰۸..... بند پنجم؛ تشدید به اعتبار گستره ارتکاب جرم.....
- ۱۰۹..... گفتار دوم؛ کیفیت مشدده عام.....
- ۱۰۹..... بند اول؛ تعدد جرم.....
- ۱۱۰..... بند دوم؛ تکرار جرم.....

۱۱۱.....	مبحث دوم؛ نهادهای تعدیل کننده مجازات
۱۱۱.....	گفتار اول؛ تخفیف مجازات
۱۱۳.....	گفتار دوم؛ تعلیق اجرای مجازات
۱۱۳.....	گفتار سوم؛ آزادی مشروط
۱۱۴.....	نتیجه گیری
۱۱۹.....	پیشنهادات
۱۲۰.....	فهرست منابع مأخذ

مقدمه

با پیدایش کامپیوتر، جرائم کامپیوتری نیز پا به عرصه وجود نهاد، بگونه ای که شیوع استفاده از رایانه در زندگی شخصی و روابط اجتماعی، بزهکاری و تخلف استفاده از رایانه، امری اجتناب پذیر می‌باشد^۱.

فضای سایبری در دنیای اینترنتی و ارتباطات بسیار شنیده می‌شود^۲، در لغت فضای سایبر را به مجاز و مجازی ترجمه کرده اند که واژه مجاز در مقابل حقیقت بکار می‌رود ولی واژه محیط سایبر در عین اینکه بصورت شکل مادی قابل لمس نیست لکن محیطی است حقیقی و واقعی نه مجازی که از این محیط به محیط فن آوری اطلاعات (IT) یا محیط اطلاعات و ارتباطات نیز نام برده اند^۳. شاخه حقوق کیفری فن آوری اطلاعات، رشته ای نوظهور و ناشی از فن آوری مدرن بوده که در دو دهه اخیر بوجود آمده و همانند برخی از رشته های نو چون حقوق کیفری محیط زیست یا حقوق کیفری اداری به بررسی جرائم رایانه ای در حوزه کامپیوتری می‌پردازد.

در خصوص جرائم رایانه ای تعاریف متعددی صورت پذیرفته و اولین مشکل در ارائه تعریف، ماهیت جرائم سایبری می‌باشد که در تعریف آن الگوی یکسانی مورد تبعیت قرار نگرفته است بگونه ای که کشورها و سازمان های بین المللی تعاریف متعددی را ارائه نموده اند، برای مثال سازمان ملل در نشریه بین المللی "سیاست جنایی" با یادآوری این نکته که در جرائم رایانه ای تعریف واحدی وجود ندارد، جرائم کامپیوتری را از یک طرف شامل فعالیت های مجرمانه با ماهیت سنتی مثل سرقت و جعل دانسته و از سوی دیگر شامل فعالیت های مجرمانه جدید می‌داند که از این منظر امکان سوء استفاده را برای کاربران فراهم می‌ساخته است^۴. کنوانسیون جرائم سایبر هرچند تعریفی ارائه نداده بلکه فقط به ذکر مصادیق بسنده کرده است. سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) به عنوان یکی از سازمان های فعال و پیشرو در زمینه جرائم رایانه ای به ارائه تعریفی از سوء استفاده از رایانه پرداخته است. برابر با تعریف سازمان مذکور، سوء استفاده از رایانه شامل هر رفتار غیرقانونی، غیر اخلاقی یا غیر مجاز مربوط به پردازش خودکار و انتقال داده‌است^۵. در ایالت متحده آمریکا تعریف موسعی از جرائم کامپیوتری به عمل

^۱ - محیطی که اصطلاحاً جرائم رایانه ای در حوزه آن به وقوع می‌پیوندد، محیط سایبر نامیده می‌شود.

^۲ - فضای سایبر محیطی است مجازی و غیر ملموس که در فضای شبکه های بین المللی وجود داشته و در این محیط تمامی اطلاعات مربوط به روابط افراد و فرهنگ ها بصورت نوشته، صوت، و اسناد د یک فضای مجازی و به شکل دیجیتالی وجود داشته و قابل استفاده و در دسترس کاربران می‌باشد.

^۳ - اصطلاح فضای سایبر برای اولین بار در سال ۱۹۸۲ در یک داستان علمی تخیلی بکار رفت و در سال ۱۹۹۰ پرفسور جان پری بارلو به هنگام صحبت در یک کنفرانس بر خط آن را بکار برد و بر سر زبانها انداخت.

^۴ - دزیانی، محمد حسن، جرائم کامپیوتری، جلد اول، تهران، دبیرخانه شورای عالی انفورماتیک، چاپ محدود، ۱۳۷۶، ص ۴۹

^۵ - باستانی، برومند، جرائم رایانه ای و اینترنتی جلوه ای نوین از بزهکاری، تهران، انتشارات بهنامی، چاپ دوم، سال ۱۳۸۶، ص ۲۱

آمده است: «هر اقدام غیر قانونی که با یک کامپیوتر یا سیستم کامپیوتری یا بکارگیری آن مرتبط باشد جرم کامپیوتری است و نیز هر اقدام عمومی که به هر ترتیب با کامپیوتر مرتبط بوده و موجب ایراد خسارت به بزه دیده شده و مرتکب از این طریق منافی را تحصیل کند، جرم کامپیوتری است». در ایران در یک تعریف ارائه شده هر فعل یا ترک فعلی که علیه کامپیوتر یا شبکه های کامپیوتری صورت گرفته یا بواسطه کامپیوتر یا شبکه های کامپیوتری محقق شود، جرم کامپیوتری نام گرفته است.^۱ بیشتر حقوق دانان در تعیین اولین جرم رایانه ای، اختلاف نظر دارند ولی نظر غالب بر این است که "قضیه اللدون رویس" بعنوان اولین جرم رایانه ای ثبت گردیده است.^۲ بحث جرائم رایانه ای در ایران ابتدا در اوایل دهه ۸۰ مطرح شد. آن زمان بیشتر حوزه هایی را در بر می گرفت که به جعل اسناد دولتی و شخصی مربوط می شد. در خصوص اولین جرم رایانه ای در ایران به نظر می رسد در خرداد ماه سال ۷۸ به ثبت رسیده باشد به این توضیح که یک دانشجوی کامپیوتر با یک کارگر کارخانه در کرمان، چک های تضمینی را جعل می کردند. جعل اسکناس، بلیط شرکت های اتوبوسرانی، جعل اسناد دولتی، کارت پایان خدمت و چک های مسافرتی، از دیگر اشکال جرائم رایانه ای در اوایل دهه ۸۰ است، پس از آن برخی وبلاگ نویسان به اتهام نوشتن مطالب در سایت های دیگر و همچنین به اتهام هایی چون توهین به افراد یا مقدسات یا افشای اسرار و اسناد دولتی محاکمه گردیدند و دولت با فیلترینگ گسترده سایت ها و کنترل سرعت اینترنت به دنبال توسعه مصداق های جرائم رایانه ای برآمد. همچنین شکایت به خاطر اختلاف بر سر دامنه های اینترنتی، اختلاف شرکت های کامپیوتری، اینترنت وب سایت ها، شکستن قفل نرم افزارها و هک ای میل های شخصی از دیگر مواردی است که روز به روز بر تعدا این جرائم افزوده است.^۳

برخی نویسندگان بر اساس دسته بندی تلفیقی بزه های رایانه ای را به چهار دسته ذیل طبقه بندی می نمایند:^۴

- ۱- بزه های ضد صحت و تمامیت داده و سیستم مانند جعل و خرابکاری رایانه ای
- ۲- بزه های ضد محرمانگی یا خلوت داده یا سیستم مانند شنود غیر مجاز
- ۳- بزه های ضد قابلیت دسترسی داده یا سیستم مانند دسترسی غیرقانونی و غیر مجاز
- ۴- بزه های قابل ارتکاب از طریق رایانه که خود بر دو دسته بزه های ضد شخصیت معنوی افراد و بزه های مالی تقسیم بندی می شود مانند هتک حیثیت، نشر اکاذیب و کلاهبرداری.

^۱ - بای، حسینعلی، پورقهرمانی، بابک، بررسی فقهی حقوقی جرائم رایانه ای، قم، پژوهش های علوم و فرهنگ اسلامی، چاپ اول، پاییز ۱۳۸۸، ص ۳۸

^۲ - بدین توضیح که وی بعد از بی مهری مسئولان شرکت عمده فروشی میوه و سبزی بعنوان حسابدار آنجا انتخاب می شود که مبالغی از مرجع آن را کاهش و به حساب دیگری واریز می نماید.

^۳ - فریبرز، الهام، سیر تحول قوانین مربوط به جرائم رایانه ای در ایران و جهان، فصلنامه تخصصی فقه و تاریخ تمدن، سال هشتم، شماره ۲۷، بهار ۱۳۹۰، ص ۶۰

^۴ - Walden, Lan, Computer Crimes and Digital Investigations, Axford University press, Frist Publish, 2007.

دسته بندی فوق همان تقسیم بندی بر مبنای نقش رایانه است. کنوانسیون بزه های محیط سایبر از شیوه تلفیقی استفاده نموده است. علاوه بر کنوانسیون مزبور این شیوه از سوی قانون جرائم رایانه ای مصوب ۱۳۸۸ نیز گزینش گردیده است:

الف - بیان مسئله و سوالات تحقیق

به موازات گسترش فعالیت های ارتباطی در فضای سایبر، بخشی از بزهکاران، فعالیت های مجرمانه و تبهکارانه خود را به این فضا منتقل نموده اند و در سطح گسترده مرتکب جرائم متعددی گردیده اند. عده ای از بزهکاران با ظهور فضای مجازی، نه تنها فرصت ها و ابزارهای جدیدی در جهت ارتکاب جرم کشف نموده اند، بلکه مبدع اقسام بزهکاری در قالب فناوری های رایانه ای نیز گردیده اند.^۱

از اینرو، نه تنها شاهد جرائم متعارفی چون سرقت، کلاهبرداری، جاسوسی، نشر اکاذیب هستیم، که همانند فضای واقعی در محیط پرزرق و برق در گستره اینترنت ارتکاب می یابند بلکه جرائم جدیدی نیز در حال شکل گیری است که موضوع آن اقدام علیه امنیت سامانه ها و شبکه های رایانه ای است که از جمله آن می توان جرائم علیه محرمانگی، صحت و تمامیت و در دسترس پذیری سامانه ها و داده ها را نام برد که در مجموعه جرائم سایبر در معنای مضیق قلمداد می گردد.

جرائم سایبری دارای ویژگی متمایزی از سایر جرائم کلاسیک می باشد چرا که ماهیت این گونه جرائم به دلیل تکنولوژی پیچیده و گسترده، خصوصیات منحصر بفرد را دارد و باعث می گردد قوانین موجود پاسخگوی مسائل نباشند. از جمله مهمترین خصوصیات می توان به تنوع مرتکبان و گستردگی حجم خسارات وارده، عدم وابستگی به محل ارتکاب جرم و فرا ملی بودن آن، سرعت بالای ارتکاب جرم و قابلیت تکرار فراوان، سهولت از بین بردن آثار وقوع جرم و بالا بودن رقم سیاه آن اشاره نمود.^۲

برای درک شناخت مناسب از جرائم رایانه ای منجمله جرائم مورد بحث بدوا نیازمند شناخت ارزش های مورد حمایت در محیط سایبر می باشیم.

در باب سیاست جنایی جرائم سایبری منجمله جرائم مورد بحث در نوشتار حاضر، علاوه بر جرم انگاری مصادیق مجرمانه از طریق وضع ضمانات اجراهای کیفی توسط به اقدامات کنشی اعم از پیشگیری اجتماعی و وضعی در قالب آموزش کاربران اینترنتی در فضای سایبر و همچنین ارتقای

^۱- پیکا، جورج، جرم شناسی، ترجمه نجفی ابرندآبادی، علی حسین، تهران، نشر میزان، چاپ اول، زمستان ۱۳۸۹، ص ۱۱

^۲- جاویدنیا، جواد، جرائم تجارت الکترونیکی (جرائم رایانه ای در بستر تجارت الکترونیکی)، تهران، انتشارات خرسندی، چاپ اول، سال ۱۳۸۸، ص ۹۸

راهکارهای فنی امنیت سیستم ها و گوشزد نمودن استفاده از تدابیر حفاظتی و نظارتی از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

از جمله اصول حاکم بر فناوری اطلاعات و امنیت رایانه، اصل جریان آزاد اطلاعات است که رعایت این اصل در پرتوی احترام و حمایت از محرمانگی، تمامیت و دسترس پذیری داده ها و اطلاعات ممکن خواهد بود، لذا داده های رایانه ای در فضای سایبر می بایست در معیت این اصل مورد حمایت واقع گردند. از اینرو، هیچکس نمی تواند بدون حق در جریان آزاد اطلاعات خلل وارد نماید لیکن لازم به ذکر است که محدوده این اصل تا حدی لازم الرعایه است که به حریم خصوصی و ارتباطی سایر افراد من جمله داده های شخصی، امنیتی و اسرار مهم دولتی لطمه ای وارد نسازد.

محرمانگی^۱ داده ها و اطلاعات و دسترس پذیری^۲ آنها از اصول با اهمیت دیگر ناظر بر حمایت از داده هاست. محرمانگی ویژگی برجسته بخشی از زندگی انسانهاست که نمی خواهد دیگران از اطلاعات شخصی افراد آگاه شوند و تعرض به این اصل زمانی تحقق می یابد که یک معترض (هکر) اطلاعات کاربر رایانه ای را بدون اجازه مشاهده، نسخه برداری یا استفاده می نماید. ارزش این اصل به حدی است که مقنن ایران در یک فصل مستقل به جرم انگاری بزه های ضد محرمانگی پرداخته است.

حفظ عملکرد سیستم و در دسترس نگه داشتن آن برای افراد و جامعه نیازمند حمایت ویژه بوده و در پرتوی اصل دسترس پذیری تحقق می یابد زیرا که تحصیل اطلاعات و برنامه های مرتبط برای کاربران در هر زمانی امری ضروری و حیاتی جلوه می نماید. نقض این عامل زمانی محقق می گردد که کاربر برای مدت طولانی یا کوتاه از ارتباط و دستیابی به سیستم رایانه ای و اطلاعاتی خویش باز می ماند و مشاهده آن برای وی غیر ممکن می گردد. نمونه معمول حملات، حملات گسترده^۳ DDoS و^۴ DDos می باشد که مهاجمان با استفاده از آنها و بکارگیری روش های متعدد می کوشند که کاربران مجاز را از دستیابی و استفاده از یک سرویس خاص دچار مشکل نموده و به نوعی در سرویس های یک شبکه اختلال ایجاد نمایند.^۵

یکی دیگر از اقسام جرائم رایانه ای، جرائم علیه صحت و تمامیت داده های رایانه ای و مخابراتی می باشد، تمامیت به معنای حفظ اصالت در برابر تحریفات است که در معنای عام صحت را نیز در بر می گیرد و این اطمینان را بوجود می آورد که هیچکس نمی تواند اطلاعات دیگری را تغییر، تحریف یا تخریب نماید.

^۱ - Confidentiality

^۲ - Availability

^۳ - Denial of Service

^۴ - Distributed Denial of Service

^۵- مقنن ایران بزه ممانعت از دسترسی را که ضد اصل دسترس پذیری است، در زیر مجموعه جرائم علیه صحت و تمامیت داده ها مورد مطالعه خویش قرار می دهد که بعنوان بخشی از این رساله از نظر خواهد گذشت.

حقوق کیفری اطلاعات در این زمینه مکلف است حفاظت دو فاکتور تمامیت داده ها و صحت آنها را تضمین نماید. در کنوانسیون جرائم سایبر، جرائم بر ضد محرمانگی، تمامیت و در دسترس بودن داده ها و سامانه های رایانه ای، تحت یک طبقه و با هم آمده است و جرائمی که در این دسته قرار می گیرند، عبارتند از: دستیابی عمدی و من غیر حق به سامانه های رایانه ای، شنود عمدی و من غیر حق، ایجاد اختلال من غیر حق در داده ها و ایجاد اختلال عمدی در سامانه های رایانه ای، سوء استفاده از وسایل رمز عبور و کد دستیابی یا داده یا برنامه های رایانه ای^۱.

اولین جرمی که در طبقه بندی این دسته از جرائم واقع می گردد، جعل رایانه ای و استفاده از سند مجعول می باشد. جعل در حقوق جزای سنتی از جمله جرائم علیه آسایش عمومی بوده که باعث سلب روابط مردم در صحنه اجتماعی با یکدیگر می گردد. این جرم وفق مواد قانون مجازات اسلامی و به روش سنتی در اسناد و نوشته ها قابل تعقیب و مجازات می باشد. همانگونه که حقوق جزا با بکارگیری مقررات لازم، حمایت از صحت و اصالت ارزش های غیر الکترونیکی و اسناد عادی را تضمین می نماید، همین نقش را باید در خصوص حفظ صحت و در نتیجه مجازات جاعلان اسناد رایانه ای ایفاء نماید. به همین خاطر با پیشرفت فناوری اطلاعات ارتکاب این جرم در فضای مجازی آنهم نسبت به داده ها و اسناد الکترونیکی قابل تعقیب و مجازات می باشد. هدف جرم انگاری جعل رایانه ای این است تا خلاء های قانون جزا را در جعل سنتی که منوط به خواندنی بودن نوشته ها یا اظهارات موجود در سند است و داده های الکترونیکی را در بر نمی گیرد برطرف نماید. قوانین جرائم قبل از سال ۸۲ درباره جعل رایانه ای ساکت بود تا اینکه با تصویب قانون تجارت الکترونیکی مصوب ۸۲/۴/۲۴ ماده ۶۸ این قانون به جعل کامپیوتری اختصاص یافت و مصادیق جعل رایانه ای را مشخص نمود اما با عنایت به تنوع جعل و محدودیت شمول قانون مزبور به مبادلات تجاری، الکترونیکی، مقنن ماده ای را در قانون جدید به جعل رایانه ای اختصاص داده که در کنار قانون تجارت الکترونیک به عنوان قانون خاص مرتکبین را تحت پیگرد قانونی قرار خواهد داد ضمن آنکه قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح نیز جعل رایانه ای را برای نظامیان جرم انگاری نموده است. قانونگذار در ماده ۶ قانون جرائم رایانه ای (ماده ۷۳۴ قانون مجازات اسلامی)، هرگونه تغییر داده ها و علائم موجود در کارت های حافظه و وارد کردن متقلبانه آنها را تحت عنوان جعل و استفاده از سند مجعول کامپیوتری جرم انگاری نموده است^۲.

^۱- بزه جعل رایانه ای نیز در یک ماده مستقل و جداگانه در کنوانسیون مزبور مورد جرم انگاری واقع گردیده است.

^۲- لازم به ذکر است که کنوانسیون جرائم سایبری نیز در ماده ۷ خود جعل رایانه ای را بعنوان بخشی از جرائم پیش بینی نموده است لذا محقق در صدد آن است تا ضمن ارائه تعریفی از جعل رایانه ای این جرم را با عناصر اختصاصی آن در قوانین جاریه و بررسی مبانی جرم انگاری مورد تجزی و تحلیل خویش قرار دهد.

از دیگر جرائمی که مقن آنرا در دسته جرائم علیه تمامیت داده های رایانه ای قرار داده تخریب و اختلال در داده ای رایانه ای و همچنین سابوتاژ رایانه ای می باشد.^۱ این نوع از جرائم بدلیل نوظهور بودن از اهمیت بیشتری نسبت به سایرین برخوردار می باشد. سابقا در اکثر نظامهای حقوقی تمامیت داده های ذخیره شده در رایانه تحت مقررات کلی مربوط به تخریب، قرار می گرفت اما با عنایت به اینکه مقررات قبلی به منظور حمایت از اشیاء ملموس مادی و وضع گردیده بود در حیطه فناوری اطلاعات قابل اجرا نبود. ایجاد شبکه های اطلاع رسانه ای رایانه ای در سطح جهانی، فعالیت تخریب و اختلال را درباره داده ها و کارکرد سیستم های رایانه ای تسهیل نموده و باعث گردیده تا عده ای فعالیت خود را در راه ایجاد و تولید برنامه های مخرب معطوف نمایند. این امر باعث گردیده تا بسیاری از کشورها در حوزه تخریب و اختلال در داده های رایانه ای اقدام به وضع قوانین کیفری نمایند. ایجاد اختلال از شیوه هایی است که امروزه امر دسترسی افراد به اطلاعات را با مشکل روبه رو می نماید زیرا اختلال ممکن است از طریق سیستم های رایانه ای، امواج یا برنامه های مخربی نظیر ویروس یا کرم های رایانه ای را وارد سیستم نماید. با عنایت به اینکه نرم افزار های رایانه ای حالت غیر ملموس دارند، و جزء اموال مادی محسوب نمی شوند، لذا نمی توان مرتکبین آنرا تحت عنوان تخریب کیفری مجازات نمود لذا عناوین تخریب رایانه ای و سابوتاژ رایانه ای در قوانین پیش بینی گردیده است. منافع قانونی مورد حمایت، تمامیت داده ها و برنامه های رایانه ای می باشد.

عمل تخریب نرم افزارها جزء جرائمی است که با ابداع کامپیوتر پدید آمده است. تخریب، اختلال و غیر قابل استفاده کردن داده ها، اعمالی است که دسترسی به داده ها را به خطر افکنده و باعث گردیده کشورها در خصوص حمایت از داده ها جرم انگاری نمایند، کشور ما نیز از این قاعده مستثنا نبوده و همانند کنوانسیون جرائم سایبر در کنار جعل رایانه ای، عمل تخریب و اختلال در داده ها را نیز جرم انگاری نموده است.^۲

۱- با وجود قانون تجارت الکترونیک زوایای مورد نیاز در جرائم الکترونیکی کدام است؟

۲- اهداف سیاست جنایی کشور ما از جرم انگاری جرائم الکترونیکی چه می باشد؟

^۱ - سابوتاژ رایانه ای نیز نوعی خرابکاری رایانه ای بوده که هدف مجرم اختلال در امنیت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می باشد.
^۲ - برآنیم تا این قسم از جرائم را که به علت ارتکاب از طریق کامپیوتر نوظهور می باشند را با عناصر اختصاصی مورد بررسی و مطالعه خویش قرار داده و جهت حمایت از اصول حاکم بر داده ها و سامانه ها و پیشگیری و حفاظت موثر توأم با آموزش های لازم در استفاده از سامانه ها و برنامه های شخصی و حساس، پاسخ ها و واکنش مقنن در پرتوی ضمانت اجرای کیفری و غیر کیفری در غالب سیاست جنایی مورد مذاقه خویش واقع نماییم.

ب- فرضیات تحقیق

- ۱- به نظر می‌رسد که با عنایت به تنوع مصادیق و محدودیت شمول قانون مزبور به مبادلات تجاری جرم‌انگاری جرائم جدید دائما در حال وقوع باشد.
- ۲- به نظر می‌رسد سیاست جنایی از جرم‌انگاری این قسم از جرائم اهدافی از قبیل حمایت از داده‌ها و برنامه‌های رایانه‌ای در برابر آسیب‌های عمدی و پرکردن خلاء حقوق جزای سنتی نسبت به داده‌های الکترونیکی داشته باشد.

ج- پیشینه و سابقه تحقیق

مطالب متعدد و متنوعی در این خصوص وجود دارد که نگارنده از آنها استفاده کاملی نموده و اساس این تحقیق قطعا بر مبنای تحقیق پیشینان بوده است لکن در خصوص عنوان خاص پایان‌نامه تحقیقات جامعی وجود نداشته است. صرفا برخی منابع از قبیل پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی با عنوان سیاست جنایی ایران در قلمرو کلاهبرداری رایانه‌ای در دانشکده حقوق دانشگاه آزاد مشهد نوشته آقای خالقی و برخی مقالات کوتاه به بررسی نمونه‌ای از مصادیق جرائم رایانه‌ای پرداخته و سایر منابع به بررسی اجمالی و کلی جرائم رایانه‌ای اشاره دارد.

د- ضرورت تحقیق

امروزه ارتباطات و تعاملات افراد صرفا به دنیای واقعی محدود نمی‌گردد بلکه حجم گسترده‌ای از این روابط به فضای سایبر منتقل گردیده که تنظیم این روابط و انسجام بخشی به آن مقررات خاصی را می‌طلبد. فناوری اطلاعات در قلمرو حقوق کیفری تحولات عدیده‌ای را موجب گردیده است به گونه‌ای که امروزه رایانه و تجهیزات مرتبط امکان رفتارهای ضد اجتماعی بی‌شماری را پدید آورده، بخشی از این جرائم همان جرائم سنتی چون جعل است که در محیط رایانه و با استفاده از تکنولوژی رایانه‌ای نمود پیدا نموده است و بخشی دیگر رفتارهایی با ماهیت جدید بوده که بر اثر تکنولوژی نوپای رایانه‌ای پدید آمده و فرصت‌های قانونی را برای مجرمین فراهم نموده است.

این جرائم به لحاظ ویژگی‌های متمایز از جرائم سنتی خسارات هنگفتی را به جامعه وارد می‌آورد که در جهت حفظ و تداوم اعتماد مردم به جامعه مجازی و در جهت حفاظت از داده‌ها و اطلاعات علمی متخصصان رایانه‌ای از حملات مخرب مقنن، دست به جرم‌انگاری زده است. نبود تحقیقی توصیفی و تحلیلی در این موضوع ضرورت انجام پژوهش‌های مرتبط با این حیطه را بیشتر کرده است.

ه- اهداف تحقیق

هدف تحقیق حاضر بررسی جرائم علیه صحت و تمامیت رایانه ای ، از قبیل جعل، تخریب، و اختلال در داده ها و برنامه های رایانه ای و قوانین مرتبط بوده تا با نشان دادن نواقص موجود و فهم مناسب از آن و ارائه راه حل کاربردی برای مشکلات موجود بتوان ارائه طریق نمود تا نسبت به شفاف سازی و یکسان سازی قوانین اقدام گردد. مضافاً آنکه ارائه راهکارهای پیشگیرانه در جهت مقابله با این قسم از جرائم و تقویت قوانین و در صورت لزوم اصلاح آن از جمله دیگر اهداف این پژوهش است.

و- کاربرد های متصور از تحقیق

امید است این تحقیق برای قوه مقننه در وضع قوانین جامع و کامل و یا اصلاح و تکمیل قوانین موجود در خصوص کلیه ابعاد جرائم علیه صحت و تمامیت داده ها و برای قوه قضائیه در جهت توجه به مصادیق جدید این قسم از جرائم و ارائه لوایح برای کامل کردن قانون جرائم رایانه ای و برای استفاده قضات، وکلا و دانشکده های حقوق و همچنین برای استفاده ی پلیس مخصوص این جرائم راهگشا و موثر واقع گردد.

ز- روش تحقیق

روش تحقیق، توصیفی، مقایسه ای و تحلیلی بوده که با بهره مندی از منابع کتابخانه ای و اسنادی محقق بخش عمده ای از منابع مورد نیاز خود را از مطالعه کتب، مقالات و فیش برداری کسب نموده و به تجزیه تحلیل جرائم مورد بحث می پرداخته ، از طرف دیگر با بررسی اسناد موجود تک تک جرائم را در قوانین جاریه با عناصر اختصاصی آن مورد تجزیه و تحلیل خویش قرار می دهد.

ی- ساختار تحقیق

تحقیق حاضر در دو بخش مورد بررسی و مطالعه قرار خواهد گرفت بدین توضیح که در بحث نخست مرحله جرم انگاری به همراه تعاریف، سیر تاریخی و مصادیق جرائم به همراه عناصر آن مورد مطالعه واقع می شود و در بخش دوم نیز پاسخ ها اعم از پاسخ های کیفری، غیر کیفری به همراه کیفیات مشدده و مخففه مجازات ها و مراجع اعمال پاسخ مورد تجزیه و تحلیل واقع خواهند گشت.

بخش اول

فرآیند جرم انگاری

فصل اول؛ بررسی مفاهیم اولیه

نوظهور بودن بزه‌های رایانه‌ای بدلیل نوین بودن بستر ارتکاب این جرائم وابسته به اجزای جدیدی است که شناخت اجزای سازنده این بستر و سایر موضوعات تخصصی داخل در حیطه حقوق کیفری اطلاعاتی امری ضروری جلوه می‌نماید. شناخت ارکان تشکیل دهنده بزه‌های رایانه‌ای من جمله بزه علیه صحت و تمامیت داده و سامانه و متعاقبا فهم بهتر این جرائم و تفسیر درست و منطقی از مواد قانونی مستلزم شناخت مفاهیم و واژگان متعددی است که بارها در مواد قانونی مورد بحث تکرار گردیده است. لذا برآنیم تا در این فصل مفاهیم و واژگان تخصصی داخل در این حوزه را مورد مطالعه خویش قرار دهیم.

مبحث اول؛ داده، قابلیت استناد و تمامیت داده پیام

داده در لغت به معنای اطلاعات، مفروضات، داشته‌ها و سوابق آمده است.^۱ مطابق تعریف فرهنگ کامپیوتر مایکروسافت داده عبارت از فقره یا فقراتی از اطلاعات است و بنا به دانشنامه جهانی آکسفورد داده به اطلاعاتی اطلاق می‌شود که غالبا در قالب خاص و برای اهداف مشخص تهیه شده است.^۲ علیرغم اینکه داده در موارد متعدد و تحت عناوینی از قبیل حمایت از داده پیام، در قانون تجارت الکترونیک بکار رفته، لیکن این قانون تعریفی از آن ارائه نداده است.

گفتار اول؛ داده پیام، صحت و اصالت داده

با توجه به اینکه داده‌ها در واقع همان اطلاعات مورد نظر افراد می‌باشند لذا بحث صحت و اصالت داده‌ها نیز مهم و مقابل توجه می‌باشد که در دو بند این موضوع بررسی می‌گردد.

بند اول؛ داده^۳، داده پیام^۴ و اطلاعات^۵

در قانون جرائم رایانه‌ای داده دارای ارقام مختلفی از قبیل داده‌های رایانه‌ای و مخابراتی بکار برده شده است که در بخش جرائم علیه صحت و تمامیت داده و سامانه بدان اشاره گردیده است که عملا با درآمیختن سیستمهای مخابراتی و رایانه‌ای تفکیک میان آن دو میسر نمی‌باشد.

^۱- موسسه لغت نامه دهخدا، لوح فشرده لغت نامه دهخدا، روایت سوم، تهران، موسسه انتشارات چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۸۳، ص ۱۲۵

^۲- نوری، محمدعلی، نخجویی، رضا، حقوق حمایت داده‌ها، تهران، انتشارات گنج دانش، چاپ اول سال ۸۲، ص ۵۹

^۳ - Data

^۴ - Data Message

^۵ - Information

کنوانسیون جرائم سایبر در بند ب ماده ۱ خود داده رایانه‌ای را بشرح ذیل تعریف نموده است :

« هر نوع ارائه وقایع، اطلاعات، حقایق یا مفاهیم به شکلی مناسب برای پردازش در یک سیستم رایانه‌ای است که شامل برنامه‌ای می‌شود که برای کارکرد یک سیستم رایانه‌ای مناسب است.»

تعریف فوق از تعریف موسسه بین‌المللی استاندارد از داده‌ها اقتباس شده است. این تعریف حاوی عبارت مناسب برای پردازش است یعنی داده‌ها به شکلی وارد شوند که بتوان آنها را مستقیماً بوسیله سیستم رایانه‌ای پردازش نمود^۱.

در پیش‌نویس لایحه جرائم رایانه‌ای که در جلسه مورخ ۸۷/۵/۷ با حضور کارشناسان ذیربط مطرح گردید و مورد تصویب قرار گرفت تعریف مزبور در بند ج ماده اول پیش‌نویس لایحه با اندکی تغییر به شرح ذیل بیان گردیده است:

«داده رایانه‌ای هر نمادی از واقعه، اطلاعات یا مفهوم به شکل مطلوب برای پردازش در یک سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی است که باعث می‌شود سیستم‌های ذکر شده کارکرد خود را به مرحله اجرا گذارند.»

مرکز پژوهش‌های مجلس با این توجیه که با توجه به پیشرفت فن‌آوری تعاریف قابلیت خود را از دست داده و باعث تفاسیر قضایی متعددی می‌گردد پیشنهاد حذف ماده ۱ لایحه جرائم رایانه‌ای را در قالب تعاریف ارائه نموده که نهایتاً بخش کلیات در تصمیم نهایی این لایحه حذف گردید. در اظهار نظر کارشناسی صورت پذیرفته آمده است فارغ از اینکه بکار بردن لفظ عام کلیات در مورد تعاریف بدون ذکر مقرر دیگر که عموماً و کلیات لایحه را بیان کند، نامناسب بود. در این قسمت از لایحه که شامل یک ماده و مشتمل بر ۱۳ تعریف از واژگان می‌باشد حذف گردیده و بخش نخست جایگزین آن شده است. وفق نظر کارشناسان چون کلیه واژگان دارای جنبه فنی بوده و بطور کامل نمی‌توان از آنها تعریف ارائه نمود زیرا با توجه به توسعه فضای سایبر واژگان فنی داخل در این حوزه نیز در حال تغییر و تحول می‌باشد^۲..

هر چند عدم ارائه تعریف از واژگان مزبور این حسن را دارد که مقنن بدون محدود کردن اصطلاحات در قالب الفاظ مبهم که تفاسیر متعددی را توسط قضات در برداشته باشد قاضی را با ارجاع امر به کارشناسی یاری خواهد کرد تا تعریف اصطلاحات را درک نماید اما از دیگر سو، حقوقدانان و قضات ناآشنا به مبانی علم کامپیوتر را در فهم بهتر مواد قانونی و عناصر مجرمانه جرائم داخل در حیطه فن‌آوری اطلاعات با مشکل مواجه می‌سازد، چرا که در وهله اول قاضی تحقیق در دادسرا می‌بایست

^۱ - جلال فراهانی، امیرحسین، کنوانسیون جرائم سایبر و پروتوکل الحاق آن، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، تهران، نشر خرسندی، ۱۳۸۸، ص ۲۰

^۲ - مجلس شورای اسلامی، مرکز پژوهش‌ها، اظهار نظر کارشناسی درباره لایحه جرائم رایانه‌ای، کد موضوعی ۲۰۰، شماره مسلسل ۷۵۵۲، آبان‌ماه ۸۴، ص ۳